

Сахневич Борис Валерійович

заступник начальника кафедри бойового та логістичного забезпечення

кандидат економічних наук, майор

Київський інститут Національної гвардії України

Лаврук Антон Володимирович

курсант курсу №4 факультету забезпечення державної безпеки

Київського інституту Національної гвардії України

ІНТЕГРАЦІЯ СУЧАСНИХ МОДЕЛЕЙ БОЙОВОГО ТА ЛОГІСТИЧНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ У СИСТЕМУ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ОФІЦЕРІВ НГУ

Сучасні виклики, з якими стикається сектор безпеки й оборони України, вимагають не лише високого рівня професіоналізму від майбутніх офіцерів Національної гвардії України, а й нового підходу до їхньої підготовки. Сьогодні вже недостатньо опановувати лише традиційні дисципліни, пов'язані з управлінням підрозділами, стрійовою підготовкою чи загальними основами військової справи. Реалії сучасної безпекової обстановки висувують потребу в інтеграції новітніх моделей бойового та логістичного забезпечення у навчальний процес. Саме ця інтеграція дає змогу формувати офіцера нового типу — мислячого, адаптивного, технологічно грамотного і здатного приймати рішення в умовах невизначеності.

Під інтеграцією сучасних моделей бойового та логістичного забезпечення слід розуміти не просте додавання нових тем до навчальних програм, а системне оновлення всієї логіки підготовки майбутніх офіцерів. Йдеться про поєднання теоретичних знань, практичних навичок, цифрових інструментів, міждисциплінарного підходу та моделювання реальних управлінських ситуацій. У такій системі бойове забезпечення і логістика постають не як окремі напрямки, а як взаємопов'язані елементи єдиного процесу, від якого залежить ефективність підрозділу, стійкість управління та готовність до виконання службово-бойових завдань.

Особливого значення ця тема набуває в умовах сучасної війни, де швидкість ухвалення рішень, надійність постачання, маневреність сил і здатність до адаптації часто визначають успіх більше, ніж формальна чисельна перевага. Саме тому майбутній офіцер НГУ має розуміти, що бойова ефективність підрозділу неможлива без чіткої організації тилового та матеріально-технічного забезпечення, без налагодженої комунікації, без своєчасного аналізу потреб і без раціонального використання ресурсів. У цьому сенсі логістика вже давно перестала бути лише «службою забезпечення» — вона стала стратегічним компонентом оборонної спроможності.

Сучасні моделі бойового забезпечення включають широкий спектр рішень: інформаційно-аналітичну підтримку, координацію дій, управління ресурсами, використання цифрових систем обліку та планування, швидке обмінювання даними

між рівнями управління. Вони базуються на принципах гнучкості, точності, безперервності та прогнозування. Для майбутнього офіцера це означає необхідність навчитися мислити не тільки в категоріях «сьогоднішнього завдання», а й у категоріях логіки всього процесу: які ресурси потрібні, як довго вони будуть доступні, які ризики можуть виникнути, як зміниться обстановка і як на це реагувати.

Не менш важливою є і сучасна модель логістичного забезпечення, яка вимагає від офіцера вміння працювати з великими обсягами інформації, аналізувати маршрути й потоки ресурсів, прогнозувати потреби особового складу, забезпечувати раціональний розподіл матеріальних засобів. У сучасному військовому управлінні логістика будується на принципах інтегрованого планування, автоматизації обліку, резервування критично важливих ресурсів і забезпечення безперервності постачання. Для системи підготовки це означає, що курсанти мають не лише вивчати теоретичні основи, а й практикуватися в моделюванні логістичних рішень, роботі з цифровими платформами та аналізі умов, у яких забезпечення стає фактором стійкості підрозділу.

Важливо підкреслити, що підготовка офіцера НГУ повинна формувати цілісне бачення процесу управління. Якщо раніше навчання часто поділялося на окремі блоки, де бойова, інженерна, тилова, медична чи морально-психологічна підготовка існували відносно автономно, то сьогодні потрібен інший підхід — інтегрований. У ньому кожна дисципліна має показувати свій зв'язок з іншими, а кожне практичне заняття повинно наближати курсанта до розуміння реальних службово-бойових умов. Наприклад, під час розгляду теми управління підрозділом доцільно одночасно враховувати питання забезпечення, інформаційної підтримки, взаємодії та стійкості системи управління. Такий підхід дозволяє уникнути фрагментарності мислення і формує в майбутнього офіцера здатність бачити ситуацію комплексно.

Окремої уваги заслуговує використання симуляційних технологій, тренажерів, електронних платформ і сценарного навчання. Саме вони дають можливість наблизити освітній процес до реальних умов безпекового середовища. Моделювання ситуацій управління, аналіз варіантів дій, робота в умовах обмежених ресурсів, прийняття рішень у змінній обстановці — усе це сприяє формуванню практичного досвіду ще до виходу на реальну службу. При цьому важливо, щоб навчання не зводилося до механічного відпрацювання алгоритмів. Навпаки, курсанти мають вчитися мислити, оцінювати наслідки рішень, працювати в команді та відповідати за результат.

Інтеграція сучасних моделей забезпечення у підготовку майбутніх офіцерів НГУ неможлива без розвитку цифрової грамотності. Офіцер XXI століття має вільно орієнтуватися в інформаційних системах, розуміти принципи електронного документообігу, баз даних, оперативного аналізу та комунікаційних платформ. Цифрові інструменти допомагають підвищити точність обліку, пришвидшити обмін інформацією, зменшити кількість помилок і підвищити оперативність управлінських рішень. Водночас така цифровізація потребує й відповідального ставлення до інформаційної безпеки, дисципліни даних та культури роботи з конфіденційною інформацією.

Не можна оминати і педагогічний аспект цієї проблеми. Для успішної інтеграції нових моделей забезпечення потрібен відповідно підготовлений викладацький склад, здатний працювати на стику військової практики, педагогіки, цифрових технологій та сучасного управління. Викладач має не лише передавати знання, а й виступати наставником, який допомагає курсантові сформулювати професійне мислення. Саме тому освітній процес повинен будуватися на принципах практичної спрямованості, проблемності, міждисциплінарності та постійного оновлення змісту навчання.

Ще одним важливим чинником є виховання відповідальності та лідерства. Майбутній офіцер НГУ має розуміти, що будь-яке рішення в умовах служби впливає не лише на ефективність виконання завдання, а й на безпеку людей, збереження ресурсів і моральний стан особового складу. Тому в навчанні слід розвивати не тільки професійні, а й особистісні якості: стресостійкість, самодисципліну, здатність до комунікації, аналітичне мислення, готовність до швидкого навчання й самовдосконалення. Саме ці якості формують офіцера, який може діяти впевнено й обґрунтовано в складних умовах.

Практична реалізація інтегрованого підходу в підготовці офіцерів НГУ може включати кілька напрямів. По-перше, оновлення навчальних програм із урахуванням сучасних моделей управління, забезпечення та взаємодії. По-друге, активне використання кейс-методу, ситуативних завдань і навчальних ігор, що моделюють реальні службові ситуації. По-третє, залучення практиків до викладання та проведення занять, аби курсанти отримували не лише теоретичні знання, а й розуміння реальних підходів, які використовуються у військовій практиці. По-четверте, розвиток міжкафедральної взаємодії, коли різні дисципліни узгоджуються між собою і працюють на формування єдиної професійної компетентності.

Варто наголосити, що сучасна освіта майбутніх офіцерів повинна бути орієнтована не на запам'ятовування великого масиву інформації, а на формування здатності діяти в нових умовах. Саме тому важливо вчити курсантів не лише «що робити», а й «чому саме так», «які є альтернативи» і «які наслідки матиме кожне рішення». Такий підхід сприяє становленню офіцера, який уміє не просто виконувати наказ, а й розуміє логіку системи, в якій він працює.

Отже, інтеграція сучасних моделей бойового та логістичного забезпечення у систему підготовки майбутніх офіцерів НГУ є не тимчасовою освітньою тенденцією, а стратегічною необхідністю. Вона дозволяє підготувати фахівця, здатного ефективно діяти в динамічному та складному безпековому середовищі, приймати виважені рішення, керувати ресурсами, працювати з інформацією та забезпечувати стійкість підрозділу. Така підготовка має стати основою формування нового покоління офіцерів — професійних, відповідальних, технологічно компетентних і готових до викликів сучасності.

У підсумку можна сказати, що майбутнє військової освіти полягає в переході від вузькопредметної підготовки до цілісної системи формування компетентностей. І саме інтеграція сучасних моделей бойового та логістичного забезпечення є тим

інструментом, який здатен зробити цей перехід реальним, змістовним і практично результативним.

Сахневич Борис Валерійович

заступник начальника кафедри бойового та логістичного забезпечення

кандидат економічних наук, майор

Київський інститут Національної гвардії України

Лаврук Антон Володимирович

курсант курсу №4 факультету забезпечення державної безпеки

Київського інституту Національної гвардії України

СУЧАСНІ ВИКЛИКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ЗАСТОСУВАННЯ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ В ОБОРОННІЙ ЛОГІСТИЦІ УКРАЇНИ

Уявіть логістику ЗСУ, де штучний інтелект у режимі реального часу прокладає маршрути дронів для доставки боєприпасів в обхід ворожих засобів радіоелектронної боротьби, а аналітичні алгоритми прогнозують дефіцит матеріально-технічних ресурсів за тиждень до їх виникнення. У 2026 році це вже не технологічна фантастика, а нагальна оперативна потреба.

Повномасштабна війна оголила системні слабкості традиційних логістичних підходів: надмірну залежність від ручних процесів, низьку прозорість ланцюгів постачань та недостатню швидкість реагування. Водночас вона створила потужний імпульс для технологічної модернізації. ШІ-інструменти — від систем управління транспортом (TMS) до предикативної аналітики та автономних наземних платформ — пропонують принципово новий рівень ефективності.

Проте між технологічним потенціалом і реальним впровадженням пролягає значна прірва, зумовлена регуляторними прогалинами, технічними обмеженнями та дефіцитом компетентних фахівців. Ця доповідь аналізує вказані виклики, оцінює їх вплив на бойову спроможність і формулює практичні рекомендації.

Регуляторні та правові прогалини.

Україна нині не має комплексного законодавства, яке б регулювало застосування ШІ в оборонній сфері. Відсутні: стратегічні документи розвитку військових ШІ-систем, уніфіковані етичні стандарти алгоритмічного прийняття рішень, чіткі норми щодо відповідальності за збої ШІ-систем, а також адаптовані під ШІ правила захисту та обігу чутливих даних.

Така "правова прогалина" породжує серйозні наслідки. По-перше, вона стимулює використання іноземних ШІ-рішень без належного контролю та верифікації. По-друге, унеможливорює прозору процедуру закупівель та аудиту. По-третє, формує системну залежність від зовнішніх постачальників.

Процес євроінтеграції, зокрема вимоги EU AI Act (Акт про штучний інтелект — це перший у світі всеосяжний регламент Європейського Союзу), чинить тиск у бік